



19.2.1979

Opastinsilta 7 00520 HELSINKI 52  
Semaforbron HELSINGFORS

Puhelin 1511  
Telefon

... Työeläkelaitoksille

PIENEN LAPSEN HOIDON VUOKSI TYÖSTÄ POISJÄÄNEEN ÄIDIN TYÖKYVYTTÖMYYS-  
ELÄKETURVAN PIDENTÄMINEN

Tasavallan presidentin esittelyssä 9.2.1979 vahvistettiin laki työntekijäin eläkelain 6 §:n ja lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n muuttamisesta.

Nyt vahvistetun lain mukaan pienen lapsen hoidon vuoksi työstä poisjääneen äidin työkyvyttömyysturvaa pidennetään siten, että eläketurva työkyvyttömyyden varalta säilyy samanlaisena kuin työssä ollessa. Tämän mukaisesti kotona oleva äiti saa lukea hyväkseen eläkkeen määrässä myös työkyvyttömäksi tulon ja eläkeiän saavuttamisen välisen ajan. Edellytyksenä kuitenkin on, että hänellä on TEL 6 §:n 3 momentissa ja LEL 7 §:n 1 momentissa mainittujen 360 ja 540 päivän määräaikojen jälkeen ollut yhdenjaksoisesti hoidettavanaan vähintään yksi kolme vuotta nuorempi lapsi. Työkyvyttömyysturva säilyy työssäoloaikaisen veroisena kuitenkin enintään yhdeksän vuotta.

Muutokset tulevat voimaan tulevan maaliskuun alusta lukien siten, että uudistus koskee eläkkeitä, joissa eläketapahtuma on sattunut lain voimaantulon jälkeen.

Mikäli myöhemmin ilmenee tarvetta, Eläketurvakeskus tulee antamaan tarkempia ohjeita säännösten soveltamisesta.

ELÄKETURVAKESKUS

JAKELU

A 1-8  
B 1

**Laki**  
**työntekijäin eläkelain 6 §:n muuttamisesta.**

Annettu Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 1979.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 8 päivänä heinäkuuta 1961 annetun työntekijäin eläkelain 6 §:n 3 momentti, sellaisena kuin se on 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa (593/78), näin kuuluvaksi:

6 §.

-----  
Jos työkyvyttömyys on alkanut ennen kuin työsuhteen päättymisestä on kulunut 360 seläistä päivää, joilta työntekijä ei ole saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain mukaista päiväavustusta, luetaan tämän työsuhteen perusteella myönnettävää työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeuttavaksi myös työkyvyttömyyden alkamisen ja eläkeiän täyttämisen välinen aika. Jollei työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, luetaan sen perusteella eläkkeeseen oikeuttavaksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika vain sikäli kuin työntekijällä ei ole ennen tätä työsuhdetta alkaneen työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella oikeutta lain tai julkisen eläkesäännön mukaiseen sellaiseen eläketurvaan, jonka mukaan maksettavaa työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä sanottu aika tai sitä vastaava ansio jo otetaan huomioon. Mitä edellä tässä momentissa on säädetty, ei kuitenkaan sovelleta vanhuuseläkkeen eikä sellaisen työkyvyttömyyseläkkeen, jonka perusteena oleva työkyvyttömyys on alkanut työntekijän 63 vuoden iän täyttämivuoden jälkeen, määrää laskettaessa, ellei työntekijä ole ollut sanotun iän täyttämivuoden aikana tämän lain piiriin kuuluvassa työssä ottaen huomioon kokonaisuudessaan myös sanotun vuoden aikana

päättynyt työsuhde yhteensä vähintään neljä kuukautta. Niinikään luetaan naispuolisen työntekijän työkyvyttömyyseläkettä määrättäessä eläkkeeseen oikeuttavaksi ajaksi eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika, jos hänellä on edellä sanottujen 360 päivän täyttymisen ja työkyvyttömyyden alkamisen välisen ajan, joka saa olla enintään yhdeksän vuotta, ollut 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu, kolmea vuotta nuorempi lapsi, ei kuitenkaan, jos eläkeiän saavuttamiseen jäljellä oleva aika tai sitä vastaava ansio on ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioonottamista luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Jollei tällaisen naispuolisen työntekijän työsuhde ole jatkunut neljää kuukautta, on eläkkeeseen oikeuttavan ajan määräämisestä soveltuvin osin voimassa, mitä edellä tässä momentissa on säädetty.

-----

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1979 ja sitä sovelletaan eläkkeeseen, jonka perusteena oleva eläketapahtuma on satunut lain voimassa ollessa. Lain 6 §:n 3 momentin kolmannen virkkeen säännöstä sovelletaan kuitenkin vasta 1 päivästä tammikuuta 1980 lukien siten kuin 28 päivänä heinäkuuta 1978 annetussa laissa (593/78) on säädetty.

Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 1979.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri

## Laki

### lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n muuttamisesta.

Annettu Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 1979.

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 9 päivänä helmikuuta 1962 annetun lyhytaikaisissa työsuhteissa olevien työntekijäin eläkelain 7 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 14 päivänä huhtikuuta 1978 annetussa laissa (275/78), näin kuuluvaksi:

#### 7 §.

Jos työkyvyttömyyseläkkeeseen oikeutettu työntekijä on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista lähinnä edeltäneen 540 sellaisen päivän aikana, joilta hän ei ole saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain (125/34, 328/60) mukaista päiväavustusta, tässä laissa tarkoitetussa työssä ansainnut vähintään 800 markkaa, luetaan eläkkeeseen oikeuttavaksi myös se palkka, jonka hän työkyvyttömyyden alkamisesta lukien olisi ansainnut eläkeikään mennessä. Samoin menetellään, jos naispuolisella työntekijällä on työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä olevan sairauden, vian tai vamman saamista välittömästi edeltäneen enintään yhdeksän vuoden ajan ollut työntekijäin eläkelain 4 §:n 5 momentissa tarkoitettu, kolmea vuotta nuorempi lapsi ja sanottuna aikana on päättynyt 1 virkkeessä tarkoitettu 540 päivän ajanjakso, jollei eläkeiän saavuttamiseen jäljellä olevaa aikaa tai sitä vastaavaa ansiota ilman sanotun lapsenhoitoajan huomioonottamista ole luettava eläkkeeseen oikeuttavaksi muun työ- tai virkasuhteen taikka yrittäjätoiminnan perusteella. Edellä sanotun palkan vuotuinen määrä edellytetään samaksi työntekijäin eläkelain 9 §:n mukaan korjatuksi markkamääräksi, josta työntekijän työsuhteen perusteella on keskimäärin suoritettu tämän lain

mukainen vakuutusmaksu niinä kalenterivuotena, jona hän tässä laissa tarkoitetussa työssä on ansainnut vähintään 800 markkaa tai jollei hän minään kalenterivuotena ole ansainnut vähintään sanottua määrää, samaksi kuin mainittu rajamäärä. Ennen 23 vuoden iän täyttämistä ansaitut palkat otetaan kuitenkin huomioon vain, jos ne on ansaittu sinä kalenterivuotena, jona työkyvyttömyyden pääasiallisena syynä oleva sairaus, vika tai vamma on saatu, tai jona edellä toisessa virkkeessä tarkoitettu 540 päivän ajanjakso on päättynyt tai kolmena sitä välittömästi edeltäneenä kalenterivuotena. Laskehtaessa edellä tarkoitettua markkamäärää, josta keskimäärin on suoritettu vakuutusmaksu, ei oteta huomioon aikaa, jolta työntekijä on ennen eläketapahtumaa välittömästi edeltäneen kalenterivuoden alkua saanut valtakunnallisista työttömyyskassoista annetun lain mukaista päiväavustusta. Markkamäärän laskehtamisesta säädetään tarkemmin asetuksella.

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä maaliskuuta 1979 ja sitä sovelletaan eläkkeeseen, jonka perusteena oleva eläketapahtuma on sattunut lain voimassa ollessa.

Tämän lain 7 §:n 1 momentissa säädetty markkamäärä vastaa vuodelle 1962 vahvistettua palkkaaindeksilukua.

Helsingissä 9 päivänä helmikuuta 1979.

Tasavallan Presidentti

Sosiaali- ja terveysministeri